

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การค้าขายทางทะเลมีการดำเนินการมาเป็นเวลานาน ทั้งการขนส่งสินค้าทางทะเล มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย เนื่องจากการขนส่งที่มีต้นทุนต่ำกว่าการขนส่งรูปแบบอื่น สามารถขนส่งได้เป็นจำนวนมาก ทำให้การขนส่งสินค้าทางทะเลจึงเป็นที่นิยมของนักธุรกิจทั่วโลก การขนส่งสินค้าทางทะเล เป็นส่วนประกอบที่สำคัญส่วนหนึ่งของระบบการค้าระหว่างประเทศ ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และในอนาคต เพราะเป็นเพียงการขนส่งชนิดเดียวที่ขนส่งสินค้าได้คราวละมาก ๆ และค่าระวางมีราคาถูกกว่าการขนส่งในรูปแบบอื่น ๆ การขนส่งสินค้าทั้งขาเข้าและขาออกของไทยเป็นการขนส่งทางทะเลเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น การขนส่งสินค้าทางทะเลจึงเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการแข่งขันทางการค้าในตลาดโลก¹

โดยในปี พ.ศ. 2562 (ปีงบประมาณ 2563) สถิติการขนส่งสินค้าทางทะเลบริเวณเมืองท่าชายทะเล พบว่า จำนวนเที่ยวเรือที่มีการขนส่งสินค้า จำนวน 22 คำน มีจำนวนทั้งสิ้น 146,661 เที่ยว ลำ ปริมาณสินค้ารวมทั้งสิ้น 299.792 ล้านตัน จำแนกได้ดังนี้²

---

¹ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. (2564). *เอกสารประกอบการเรียนเศรษฐศาสตร์พาณิชยนาวิ วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ สาขาวิชาธุรกิจพาณิชยนาวิ*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: http://www.elcls.ssru.ac.th/block_html/content. [2564, 12 เมษายน].

² กรมเจ้าท่า. (2563). *รายงานสถิติข้อมูล ปีงบประมาณ 2563 ข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งสินค้าและผู้โดยสารทางน้ำ*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: https://www.md.go.th/stat/images/pdf_report_stat/2563/custom63.pdf. [2564, 12 เมษายน].

ตารางที่ 1.1 สถิติการขนส่งสินค้าทางทะเลบริเวณเมืองท่าชายทะเล

หน่วย : เที่ยว : ต้น

ประเภทเรือ		รวมเรือทั้งหมด	เรือเปล่า	เรือสินค้า	ปริมาณสินค้า (ตัน)
เรือต่างประเทศ	ขาเข้า	40,127	19,182	20,945	155,557,858.354
	ขาออก	36,641	20,756	18,885	82,461,421.311
	รวม	76,768	39,938	36,830	238,019,279.665
เรือค้าชายฝั่ง	ขาเข้า	34,941	16,870	18,071	29,737,588.873
	ขาออก	34,952	14,266	20,686	32,034,728.411
	รวม	69,893	31,136	38,757	61,772,317.284
รวมทั้งสิ้น	ขาเข้า	75,068	36,052	39,016	185,295,447.227
	ขาออก	71,593	35,022	36,571	114,496,149.722
	รวม	146,661	71,074	75,587	299,791,596.949

โดยที่สัญญาฯ รับขนของทางทะเลเป็นสัญญาที่สร้างขึ้นระหว่างผู้ส่งของหรือผู้แทนกับผู้ขนส่ง หรือผู้แทน ซึ่งผู้ขนส่งจะทำหน้าที่รับขนของทางทะเลเพื่อนำของไปส่งให้กับผู้รับของตามที่สัญญากำหนดไว้ ดังนั้น ผู้ขนส่งจึงเป็นบุคคลที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากตามสัญญาฯ รับขนของทางทะเลเนื่องจากผู้ส่งของได้มอบความไว้วางใจในการดูแลของไปให้กับผู้ขนส่งตลอดการขนส่ง ผู้ขนส่งจะต้องกระทำด้วยความสุจริต โดยการรักษาของที่ส่งเท่ากับการรักษาของของตนเอง กฎหมายจึงจำเป็นต้องกำหนดสิทธิและหน้าที่ของผู้ขนส่งไว้เพื่อให้ผู้ขนส่งต้องปฏิบัติตามกฎหมาย เพื่อให้ความยุติธรรมกับคู่สัญญาทั้งสองฝ่าย โดยกฎหมายของประเทศไทยที่เกี่ยวข้องและใช้บังคับกับสัญญาฯ รับขนของทางทะเล คือ พระราชบัญญัติการรับขนของทางทะเล พ.ศ. 2534 ได้มีการบังคับใช้มาตั้งแต่วันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 จนถึงปัจจุบัน รวมระยะเวลาเกือบ 30 ปี ได้บัญญัติถึงหน้าที่และสิทธิของผู้ขนส่ง ไว้ในหมวด 1 มาตรา 8 ถึงมาตรา 17 เกี่ยวกับหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติของผู้ขนส่งก่อนบรรทุกของลงเรือ หลังบรรทุกของลงเรือ การใช้ความระมัดระวังและการปฏิบัติให้เหมาะสม หน้าที่ในการออกใบตราส่ง หน้าที่ในการบอกกล่าวแก่ผู้รับตราส่ง สิทธิของผู้ขนส่งที่จะบรรทุกของบนปากระวางตามข้อตกลง สิทธิในการได้รับค่าระวาง สิทธิในการยึดหน่วงของ เป็นต้น

เนื่องจากเมื่อโลกได้รับรู้เรื่อง โรคติดต่อ หลังจากทางการสาธารณสุขรัฐประชาชนจีนยืนยันเมื่อวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2562 ว่าเกิดการระบาดของเชื้อไวรัสสายพันธุ์ใหม่ในเมืองอู่ฮั่น ซึ่งมี ประชากรกว่า 11 ล้านคน หลังจากเก็บตัวอย่างไวรัสจากคนไข้นำไปวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการ

ต่อมาสาธารณสุขรัฐประชาชนจีนและองค์การอนามัยโลก (WHO) ระบุว่า ไวรัสชนิดนี้คือ “เชื้อไวรัสโคโรนา” โดยก่อนหน้านี้พบไวรัสโคโรนามาแล้ว 6 สายพันธุ์ ที่เคยเกิดการระบาดในมนุษย์ สำหรับไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ที่กำลังระบาดเป็นสายพันธุ์ที่ 7 คนไทยรู้จักไวรัสในตระกูลนี้มาแล้วจากโรคระบบทางเดินหายใจเฉียบพลันร้ายแรง หรือ โรคซาร์ส (Severe Acute Respiratory Syndrome - SARS) ซึ่งมีสาเหตุจากเชื้อไวรัสโคโรนาเช่นกัน โดยพบการระบาดครั้งแรกปลายปี พ.ศ. 2545 เริ่มจากพื้นที่มณฑลกว่างตุงของสาธารณรัฐประชาชนจีน ก่อนที่จะแพร่กระจายไปในหลายประเทศ จนมีผู้ติดเชื้อกว่า 8,000 คน และคร่าชีวิตผู้คนไปเกือบ 800 คน ทั่วโลก องค์การอนามัยโลกประกาศชื่อที่เป็นทางการสำหรับใช้เรียกโรคทางเดินหายใจที่เกิดจากไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ว่า “โควิด-19” (Covid-19) ขณะที่คณะกรรมการระหว่างประเทศว่าด้วยอนุกรมวิธานวิทยาของไวรัส (International Committee on Taxonomy of Viruses) ได้กำหนดให้ใช้ชื่อไวรัสที่ทำให้เกิดโรค Covid-19 ว่า SARS-CoV-2 หรือไวรัสโคโรนาโรคทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรงชนิดที่สอง (Severe acute respiratory syndrome coronavirus 2) เนื่องจากมีความเกี่ยวข้องกับพันธุกรรมอย่างใกล้ชิดกับเชื้อไวรัสโรคซาร์ส ซึ่งกระทรวงสาธารณสุข ประเทศไทย ได้ประกาศ “โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019” หรือ “โรคโควิด 19” เป็นโรคติดต่ออันตราย ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 โดยให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2559³ เมื่อวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2563 องค์การอนามัยโลกออกแถลงการณ์ระบุว่า ไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 ได้เข้าสู่ภาวะแพร่ระบาด (Pandemic) ไปทั่วโลกแล้วหลังมีการลุกลามไปยังหลายประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลก⁴

นอกจากนี้ การแพร่กระจายของโรคติดเชื้อไวรัสโควิด 19 ยังส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและการค้าของโลก ทำให้การเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจเป็นไปอย่างเชื่องช้าเพราะต้องชะลอการดำเนินธุรกิจจนกว่าสถานการณ์จะดีขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อธุรกิจการขนส่งสินค้าทางทะเลเช่นเดียวกัน ขณะที่สภาพผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทยคาดการณ์การส่งออกของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2564 จะเติบโตขึ้นร้อยละ 3-4 โดยมีปัจจัยบวกที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อส่งออกแต่ยังมีปัจจัยเสี่ยงที่เป็นอุปสรรคสำคัญที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิด เช่น การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโควิด 19 รอบใหม่ในสหภาพยุโรป โดยเฉพาะในสาธารณรัฐอิตาลี สาธารณรัฐฝรั่งเศส สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี สาธารณรัฐโปแลนด์ ซึ่งมีจำนวนผู้ติดเชื้อเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและ

³ บีบีซี นิวส์. (2563). *โควิด-19: ที่มาอาการ การรักษาและการป้องกันโรคโควิด-19 วันที่ 5 มีนาคม 2563*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://www.bbc.com/thai/features-51734255>. [2564, 11 เมษายน].

⁴ สำนักข่าว Hfocus. (2563). *เจาะลึกระบบสุขภาพ วันที่ 12 มีนาคม 2563*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://www.hfocus.org/content/2020/03/18661>. [2564, 11 เมษายน].

ต่อเนื่อง ส่งผลให้หลายประเทศเริ่มกลับมาใช้มาตรการ ล็อกดาวน์ในบางพื้นที่ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่อาจกลับมาชะลอได้อีกครั้ง⁵

จากสถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อ โรคดังกล่าวทำให้ตระหนักถึงความสำคัญของโรคติดเชื้อดังกล่าว โดยผู้เขียนได้สังเกตเห็นถึงของปัญหาการกำหนดหน้าที่และสิทธิของผู้ขนส่งว่าได้ครอบคลุมถึงการปฏิบัติการเพื่อป้องกัน โรคโควิด 19 หรือโรคติดต่ออื่นหรือไม่ และมีความจำเป็นต้องบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการรับขนส่งของทางทะเล พ.ศ. 2534 หรือไม่ ทั้งนี้มีองค์กรที่เรียกว่า องค์การทางทะเลระหว่างประเทศ (International Maritime Organization-IMO) เป็นทบวงการชำนัญพิเศษที่อยู่ภายใต้สหประชาชาติ (United Nation-UN) ก่อตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2491 โดยเริ่มดำเนินการอย่างเป็นทางการเมื่อปี พ.ศ. 2502 มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางของความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกในการกำหนดมาตรฐาน ข้อบังคับ และแนวทางปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการเดินเรือ การคุ้มครองรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล และการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางทะเล ปัจจุบันมีสมาชิกจำนวน 174 ประเทศ (ข้อมูล ณ วันที่ 28 พฤษภาคม 2564) สำหรับประเทศไทยได้เป็นสมาชิกองค์การทางทะเลระหว่างประเทศ ตั้งแต่วันที่ 20 เดือนกันยายน พ.ศ. 2516 และในฐานะที่ประเทศไทยเป็นประเทศสมาชิกจึงมีสิทธิและข้อผูกพันต่าง ๆ ต่้องค์การ โดยองค์การทางทะเลระหว่างประเทศได้ร่วมกับองค์การอนามัยโลก (World Health Organization หรือ WHO) และสภาหอการค้าผู้ประกอบธุรกิจขนส่งสินค้าทางทะเลระหว่างประเทศ (International Chamber of Shipping หรือ ICS) มีหนังสือเวียนแจ้งข้อแนะนำเกี่ยวกับกรณีโรคโควิด 19 เพื่อให้ประเทศสมาชิกปฏิบัติตามคำแนะนำดังกล่าวอยู่หลายฉบับ ซึ่งกรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม ได้มีการออกประกาศเพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับข้อแนะนำดังกล่าวให้ผู้ประกอบกิจการเดินเรือ เจ้าของเรือ ผู้ครอบครองเรือหรือนายเรือ และผู้ควบคุมเรือปฏิบัติตาม⁶ เช่น

1. หนังสือเวียนเลขที่ 4204/แนบ3 (Circular Letter No.4204/Add.3) เรื่อง ข้อแนะนำด้านการปฏิบัติงานสำหรับการจัดการ โรคโควิด 19 และการระบาดของโรคบนเรือ (Guidance on operational considerations for managing COVID-19 cases/outbreak on board ships) ได้แก่ แผนการจัดการระบาดของโรคโควิด 19 ขั้นตอนก่อนการขึ้นเรือ การจัดการกับผู้สงสัย ว่าติดเชื้อบนเรือ การจัดการเกี่ยวกับการสัมผัสกับผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อ การสอบสวนการระบาดของโรค

⁵ ประชาชาติธุรกิจออนไลน์. (2564). *คอลัมน์ เศรษฐกิจในประเทศ วันที่ 5 เมษายน 2564*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://www.prachachat.net/economy/news-642670>. [2564, 12 เมษายน].

⁶ กรมเจ้าท่า. (2563). *ประกาศกรมเจ้าท่า ที่ 62/2563 เรื่อง ข้อแนะนำขององค์การทางทะเลระหว่างประเทศ (IMO) เกี่ยวกับกรณีโรคโควิด-19 (COVID-19) บนเรือ ลงวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2563*.

2. หนังสือเวียนเลขที่ 4204/แนบ4 (Circular Letter No.4204/Add.4 /Rev.2) เรื่อง ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ประกอบกิจการเดินเรือเพื่อป้องกันสุขภาพอนามัยของคนประจำเรือ (ICS Coronavirus (COVID-19) Guidance for ship operations for the protection of the health of seafarers) ได้แก่ ข้อจำกัดในการเข้าท่าเรือ มาตรการป้องกันโรคโควิด 19 สำหรับคนประจำเรือ แผนการจัดการการระบาดของโรคโควิด 19 ข้อมูลก่อนการขึ้นเรือ การคัดกรองก่อนการขึ้นเรือ ข้อมูลและการตระหนักรู้ กรณีสงสัยว่าติดเชื้อ การสัมผัสใกล้ชิด มาตรการด้านสุขอนามัยของคนประจำเรือบนเรือ การจัดการกรณีที่ต้องสงสัยโดยให้ผู้ให้บริการช่วยเหลือทางการแพทย์ ข้อควรระวัง ณ สถานที่ให้บริการทางการแพทย์บนเรือ ผลทดสอบในห้องปฏิบัติการ การบริหารจัดการ การแยกกัก การรายงานไปยังเมืองท่าถัดไป การส่งคนขึ้นฝั่งกรณีสงสัยและที่ได้รับการยืนยันการทำ ความสะอาด การฆ่าเชื้อ และการจัดการของเสีย การจัดการเกี่ยวกับการสัมผัสผู้สงสัยว่าติดเชื้อ และวัสดุอุปกรณ์

ดังนั้น ด้วยความสำคัญของปัญหากฎหมายของพระราชบัญญัติการรับขนของทะเล พ.ศ. 2534 ในส่วนของสิทธิและหน้าที่ของผู้ขนส่ง ยังมีได้ครอบคลุมถึงถึงหน้าที่ในการปฏิบัติกรขนส่งสินค้าทางทะเล กรณีเกิดโรคติดต่ออันตรายร้ายแรง เพื่อประโยชน์ของคู่สัญญาและบุคคลที่เกี่ยวข้อง และความปลอดภัยในชีวิตและอนามัยของบุคคลที่เกี่ยวข้อง จึงเห็นควรทำการศึกษาในเรื่องดังกล่าวเพื่อแก้ปัญหาและหามาตรการที่เหมาะสม ทั้งยังเพื่อการพัฒนากฎหมายการขนส่งสินค้าทางทะเลให้มีความเป็นสากลเทียบทันนานาประเทศ

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาความเป็นมา แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวกับการรับขนของทางทะเล
2. เพื่อศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิและหน้าที่ของผู้ขนส่งทางทะเลตามกฎหมายไทย กฎหมายต่างประเทศ และกฎหมายระหว่างประเทศ
3. เพื่อศึกษาสิทธิและหน้าที่ของผู้ขนส่งทางทะเลตามข้อเสนอแนะขององค์การทางทะเลระหว่างประเทศ กรณีโรคติดต่ออันตรายร้ายแรง
4. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิและหน้าที่ของผู้ขนส่งทางทะเล กรณีโรคติดต่ออันตรายร้ายแรง และเสนอมาตรการแก้ไขที่เหมาะสมต่อไป

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

พระราชบัญญัติการรับขนของทางทะเล พ.ศ. 2534 ได้มีการบังคับใช้มาเป็นเวลานาน ตั้งแต่วันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 จนถึงปัจจุบัน รวมระยะเวลาเกือบ 30 ปี เนื่องด้วยสภาวะทางเศรษฐกิจ และสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากและเป็นไปอย่างรวดเร็ว ประกอบกับ

เกิดโรคติดต่ออันตรายร้ายแรง ได้แก่ โรคโควิด 19 ซึ่งการแพร่ระบาดของโรคดังกล่าวส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและการค้าไปทั่วโลก ทั้งยังส่งผลกระทบต่อการขนส่งสินค้าทางทะเลระหว่างประเทศทำให้พบว่า พระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวยังไม่มีการบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของผู้ขนส่ง กรณีโรคติดต่ออันตรายร้ายแรง โดยประเทศไทยได้เป็นสมาชิกขององค์การทางทะเลระหว่างประเทศ (International Maritime Organization หรือ IMO) ซึ่งประเทศสมาชิกจะต้องให้ความร่วมมือต่อกิจการต่าง ๆ ขององค์การ รวมทั้งการได้รับความช่วยเหลือทางวิชาการเพื่อพัฒนามาตรฐานการขนส่งทางทะเลของประเทศ จึงควรทำการศึกษาข้อเสนอแนะขององค์การทางทะเลระหว่างประเทศ เกี่ยวกับกรณีโรคติดต่ออันตรายร้ายแรง ตลอดจนนำมากำหนดเป็นมาตรการ หรือกฎหมายภายในประเทศเพื่อประโยชน์ในการขนส่งสินค้าทางทะเลระหว่างประเทศ

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

มุ่งศึกษาในขอบเขตของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งสินค้าทางทะเล ได้แก่ ความเป็นมาแนวคิด ทฤษฎี โดยเฉพาะสิทธิและหน้าที่ของผู้ขนส่ง ภายใต้พระราชบัญญัติรับขนของทางทะเล พ.ศ. 2534 โดยเปรียบเทียบกับกฎหมายของต่างประเทศ คือ ประเทศอังกฤษ ญี่ปุ่น และกฎหมายระหว่างประเทศ ได้แก่ อนุสัญญากรุงเฮก (Hague Rules) อนุสัญญาเฮก-วิสบี (Hague-Visby Rules) อนุสัญญาแฮมบูร์ก (Hamburg Rules) และอนุสัญญารอตเทอร์แดม (Rotterdam Rules) กฎอนามัยระหว่างประเทศ มาตรการป้องกัน โรคติดต่อ และสุดท้ายศึกษาข้อเสนอแนะขององค์การทางทะเลระหว่างประเทศ (International Maritime Organization หรือ IMO) เกี่ยวกับการเกิดโรคติดต่ออันตรายร้ายแรง เช่น โรคโควิด 19

1.5 วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ด้วยการศึกษาวเคราะห์เอกสาร (Document Research) กฎหมายการขนส่งทางทะเล โดยการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ บทความ วารสาร ข่าว หนังสือพิมพ์ วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ของมหาวิทยาลัย เอกสารทางวิชาการของประเทศไทย และต่างประเทศ เอกสารของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทย และต่างประเทศ โดยการนำข้อมูลมานำเสนอในลักษณะวิเคราะห์ เปรียบเทียบ เพื่อจัดทำข้อสรุป และข้อเสนอแนะที่เหมาะสม

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบความเป็นมา แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวกับการรับขนของทางทะเล
2. ทำให้ทราบกฎหมายที่เกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของผู้ขนส่งทางทะเล ตามกฎหมายไทย กฎหมายต่างประเทศ และกฎหมายระหว่างประเทศ
3. ทำให้ทราบสิทธิและหน้าที่ของผู้ขนส่งทางทะเลตามข้อเสนอแนะขององค์การทางทะเลระหว่างประเทศ กรณีโรคติดต่ออันตรายร้ายแรง
4. ได้ทราบปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิและหน้าที่ของผู้ขนส่งทางทะเล กรณีโรคติดต่ออันตรายร้ายแรง และได้เสนอมาตรการแก้ไขที่เหมาะสม